

Ето напримѣръ, волноопрѣдѣляющій са редовой Иванченко. Една година прѣди войната, той бѣше въспитаникъ на класическата гимназия въ Москва. Той едвамъ що бѣше встѫпилъ въ 15 година, когато увлечень отъ сърбското дѣло и като знаеше, че така нѣма да го пуснатъ, той побѣгна съ гръци и латини, безъ нашиорътъ са промъкна чрезъ австро-турската граница, за това, за да въ Лембергъ узнае за свирепването на войната. Какво трѣбаше да прави? Да са завърне назадъ не ще, а и семейството ще го приеме крайно не ласкателно. Още момче, той са захваща за селските работи, постѣжва при нѣкой си русенинъ и съ потъ на лицето искара хлѣбътъ си. Но вслѣдъ той попаднува въ Румунія при нашитъ старообрядци. Тъго взиматъ за учителъ на рускиятъ язикъ. Даватъ му една изба, хранятъ го, работата отива така хубаво, че у Иванченка са съглежда вече талига и конь. Въ това време са почнува войната съ турците. Иванченко продава талигата, конята, и са записва доброволецъ солдатинъ въ румунската войска. Заедно съ румуните той участвува въ гривицките дѣла, ходи въ ескрети, най-послѣ той тамъ дохожда до петъричище. Румунските офицери тъй сѫ груби съ своите солдати, щото нашитъ армейци—идеала на вѣжливостта сѫ сравнително съ тѣхъ. При това на Иванченко, като на доброволецъ, отираща са не храна, а по единъ франкъ въ денъ, и при това отпуска са на книга, а не въ дѣйствителност. Не са умира отъ гладъ. Той са яви въ 15 дивизия при Скобелева.

— Азъ искамъ да ямъ! обрѣща са той къмъ генералътъ. Вземете ма при себе си въ дивизията.

— Но, ето какво, азъ ще ви дамъ пари, отправете са при родителите си у дома.

— Значи, тогава прощавайте.

— А какво?

— Защото азъ искамъ да са бия, повече отколкото да ямъ.... Въ такъвъ случай ще останѫ при румуните.

— Какво да правя съ васъ?

— Вземете ма при себе си.

— А какъ да ви взема? Вижъ, вий са числите въ румунските войски.

— На ваше Прѣвъходителство стои само да поискате.

Той го и опрѣдѣли въ Углицкиятъ полкъ. Момчето отъ полкътъ неразлѣчимо и въ траншеите, и срѣщу турците отива, и съ солдатите, неотдавнашнитъ класицъ чувствува